

[Villemoes.]

har tiltrådt forslaget, som det nu foreligger.

Hvad angår småskibe, sejler de jo i alt fald ikke på de store have, altså må man kunne gå ud fra, at risikoen for dem stort set er noget mindre, og jeg må mene, at dette, at skibe fra 400 t til 500 t er undtaget fra bestemmelsen, når rederen selv er skipper, er forsvarligt; for man tør vel formode, at når rederen selv fører skibet og har ansvar for menneskeliv og økonomiske interesser at varetage, vil han i høj grad tænke på dette, når skibet står ud af havnen. Derfor kan vi tiltræde denne bestemmelse.

I det hele taget er det utvivlsomt nødvendigt, når de sikkerhedsmæssige foranstaltninger er tilfredsstillende, at det offentlige ikke griber for stærkt ind overfor de små både, hvis indehavere i de senere åringer har haft en ikke ringe kamp at kæmpe mod økonomiske vanskeligheder som følge af både udenlandsk og indenlandsk konkurrence. Jeg tænker her på vore jernbaner og til en vis grad på vore landeveje. Vi ved jo også, at der foregår sejlads under andre flag, som har mindre udgifter end den sejlads, der foregår under Dannebrog. Søfarten er jo det mest internationale erhverv, der eksisterer, også derfor bør man undlade fra lovgivningsmagts side at gribe stærkere ind, end de sikkerhedsmæssige interesser gør nødvendigt.

De dejlige udenlandske penge, som søfarten i de senere år har indtjent til vort land, har hjulpet ganske betydeligt til i disse tider, hvor vi er så stærkt bagefter med udenlandsk valuta, som tilfældet er.

Hvad angår bemandingsreglerne for dæksbesætninger, er jeg ligesom det ærede medlem hr. Erik Jacobsen af den mening, at reglerne er forsvarlige, og vi ved jo også, at der på dette område har været enighed indenfor søfartskommissionen, så disse regler kan vi tiltræde.

Der er nogle små punkter, som for mig står lidt dunkelt. Det er hverken mit eller mit partis ønske, at vi ikke skal have denne lovning gennemført snarest muligt, forhåbentlig inden jul, men jeg vil alligevel gerne have lov at nævne visse punkter — jeg stiller ikke nogen fordring til den højtærede minister om at få dem besvaret her. Det drejer sig om § 6, hvor man for kulfyrede dampskibe har opstillet en fortegnelse over, hvor mange fyrbødere der skal være i disse både i forhold til deres kulforbrug. Der har man slået fast, at for både med indtil 3¹/₂ t kulforbrug skal der

være 1 fyrbøder, og så fortsætter skalaen, men den går ikke efter 3¹/₂ t pr. mand. Den gradueres nedad, og jeg ser f. eks., at for både, hvis forbrug er mellem 15 og 19 t, skal der være 6 mand. Hvis man multiplicerer 3¹/₂ med 6, bliver det 21. Noget lignende gør sig gældende for den næste gruppe. Jeg tænker her på de ældre skibe, i hvilke det endnu i enkelte tilfælde kan knibe en lille smule med lukaernes antal og størrelse, eftersom det er skibe, der er indrettet i en anden tid end den nuværende.

Vi er alle enige om, at søens folk bør have menneskelige vilkår at leve under, men efterhånden vil de ældre skibe jo forsvinde, og såvidt jeg ved, har man fra søfartserhvervets side i de senere åringer gjort en ganske betydelig indsats for at få forholdet redresseret. Jeg tror også, at det vil komme i løbet af de nærmeste åringer, men der er i hvert fald stadig et vist hensyn at tage. Og da vi jo på dette område har den store internationale konkurrence, skal vi selvfølgelig være forsigtige og passe på ikke at gøre det umuligt for dette for vort land så overordentlig vigtige erhverv at virke, men hellere gå en lille smule gradvis frem.

Jeg ser, at folketingsudvalget har haft besøg af et par deputationer, men der foreligger ikke noget skriftligt materiale for os her i det høje landsting, så der har vel ikke været leveret skrivelser dertil, hvoraf man kan se, hvilke ønsker der er fremført. Det er heller ikke omtalt, hvad disse deputationer har udtalt, men man kan måske nok stort set regne det ud. Jeg kunne derfor tænke mig på et senere tidspunkt af forhandlingen at foreslå lovforslaget henvist til en kort udvalgsbehandling, ikke for at vanskeliggøre lovforslagets gennemførelse, men for at også det høje landsting kan få lejlighed til gennem et udvalgsarbejde at se en lille smule på enkeltheder deri, og der tænker jeg navnlig på det, jeg her har nævnt. Det er muligt, at bestemmelsen hverken kan eller bør ændres lige i dette øjeblik, men jeg synes, det ser noget mærkeligt ud, så længe man ikke har fået en nærmere forklaring, at to mand ikke kan udføre dobbelt så meget arbejde som een mand. Men der må vel være grunde derfor, og det er også muligt, at jeg kan acceptere bestemmelsen, som den foreligger. I hvert fald vil jeg som sagt senere tillade mig at foreslå lovforslaget henvist til behandling i et udvalg, men afgjort ikke for at sinke behandlingen; jeg tror, vi som sædvanlig her i landstin-